

Razmnožavanje

Category : [Ostalo](#)

Published by Marijan on 26-Apr-2006 18:20

Općenito o razmnožavanju i uzgoju

Pored toliko raznih vrsta, nemoguće je opisati način uspješnog razmnožavanja za sve u jednom članku. Općenito se može reći da ima dosta vrsta koje se vrlo lako razmnožavaju. Nakon što ženka polegne jaja u smještaj koji smo im prije toga napravili, uzimaju se jaja i prebacuju u pripremljen inkubator. Posuda u koje ženka polegne jaja, trebala bi biti najmanje 20 cm duboka. Vrlo uspješno se je pokazala mješavina zemlje i pjeska (1:1) za podlogu u koje ženka polaže svoja jaja. Ovisno je onda o vrsti koje uvjete moramo pružiti jajima za inkubiranje. Posebno je važno da se jaja ne okreju, uzimati ih tako da im se položaj ne pomakne, kako se nebi oštetila pupčana vrpca i stime uništio plod. Kod mnogih vrsta, ali ne kod svih, ovisi o temperaturi da li će se izlegnuti mužjaci ili ženke. Razmnožavanje gmazova za svakoga kome je to hobi predstavlja poseban izazov. Ako životinje koje držimo i njegujemo uspješno razmnožimo, dobijamo s time potvrdu da je našim životinjama ugodan i adekvatan život koji im pružamo (smještaj, hrana, itd.). U mnogim slučajevima je razmnožavanje u zatočenistvu jako potrebno za samu vrstu životinje. Uzet ćemo tematiku kornjače kao primjer.

Emydura macquarii signata

Testudo marginata

Veliki broj vrsta kornjača je u jakoj opasnosti da nestane sa ovog svijeta. Primjerice, u Aziji se još uvijek kornjače prodaju na tržnicama kao hrana. Ne kao skupa delikatesa, nego hrana kojom se hrane ljudi srednjeg stalaža. Da je međutim kornjačama Često neka jako rijetka vrsta, to ti ljudi niti znaju, niti ih zanima.

Shvatljivo je kada se radi o jednom od rijetkih izvora iz kojeg ljudi hrane sebe i svoju obitelj. To je jedan od razloga zašto je stvarno neophodno što u zatočeništvu uspjeva razmnožavanje raznih i rijetkih vrsta. Drugi razlog je taj što je to još uvjek jedan hobi i sa tim razmnožavanjem također dojavamo mogućnost opstanka tog hobija bez da se uzimaju životinje iz prirode. Postoje već danas vrste koje samo postoje u zatočenistvu jer su njihovi prirodni habitatni uništeni. Kina je vodeća u ovom slučaju.

Testudo hermanni boettgeri tijekom izlaza iz jajeta   G.elegans jaja označena križićem na gornjoj strani

Kada uspješno razmnožimo životinje, prije ili kasnije se moramo pitati kuda s njima? Sve ih zadržati nije moguće. Htjeli mi to priznati ili ne, tako je. Možemo pokloniti jednom prijatelju, ili dvojici, možda čak i trojici ali što onda? Ako se radi o stvarno dobrom i uspješnom razmnožavanju, onda će brzo nestati takvi prijateljski izvori. Ovdje preostaje onda samo još jedna mogućnost, a to je prodaja tih životinja za cijenu koja im priliči. To može biti od 30-tak eura pa do 1000 eura i više, ovisno o vrsti. Na ovom mjestu se jedna stvar mora dobro napomenuti. Nikad ne stavljajte na isti stupanj neke azijske, američke farme kornjače gdje se mogu izleći crvenouhe, žutouhe i slično na tisuće svakog ljeta, sa hobistom koji uzgaja iz hobija te životinje. Od tih hobista koji prodaju svoje razmnožene kornjače, nitko nije pokrio svoje troškove, a kamoli nešto zaradio na njima. U stvarnosti taj hobi iziskuje jako puno novaca. Struja, hrana, primjeri, materijal, itd, itd. O vremenu da i ne pričam. Ali nitko od tih pravih hobista to ne želi niti itko misli na to jer se radi o hobiju, a svatko uživa u svojem hobiju, a znamo svi da većina hobija ima svoje troškove, Neki više neki manje. Naravno, ne osjeti se to mnogo kada se ima jedna, dvije, tri ili četiri kornjače. Slučaji koji se ovdje spominju su 50 - 60 primjeraka i više. Dobije se dojam da dobar broj ljudi u Hrvatskoj i susjednim istočnim zemljama odmah pomisli na komercijalu, na zaradu i slične apsurde, kad se spomene razmnožavanje ili čak "prodaja" razmnoženih životinja u zatočenistvu. To definitivno nije istina i može se zaključiti da razmnožavanje u zatočenistvu kod hobista nema nikakvu vezu sa komercijalom niti nekom značajnom zaradom.

(c) M-T

Emydura subglobosa